

Asisko gutuna

2012ko abuztua. 2. printzipioa. Eguneroko bizimodua:

barnerantz, umiltasuna

46. zenbakia

Asis Sarea eguneroko bizimoduan espiritualtasun frantziskotarra ezagutu edo partekatu nahi duten lagunen sare sozial irekia da.

Asis Sarea lau printzipioen inguruan dabil, eta gutun honek horietako bati heltzen dio hil bakoitzean. Berriro bigarrenarekin egiten dugu topo abuztuan: “barnerantz apaltasuna”. Gutun honen zabalkundea eta irakurketa da Asis Sarearen ardatzetako bat, eta bestea toki askotan hil

guztietako azken ostegunetan egiten den otoitzaldia. Abuztuaren 30ean 19.30ean toki horietakoren batetik hurbil bazara, bertara etortzera animatzen zaitugu. Horrela ez bada, gonbite egiten dizugu zauden tokian otoitz-, meditazio- nahiz isiltasun-une bat egitera gutun honetako testuen bidez.

Gogoetarako gaia

Gure pretentsioak

Ikaragarriak gara gizakiok. Zerbait lortu orduko, hurrengoa nahi dugu. Gure garaipenak edo lorpenak ez dira inoiz nahiko. Bizitza ematen dugu, garena, ahal duguna edo bizi duguna baino apur bat haratago iritsi nahian.

Bizitza zentratzen dugun hartan bertan biziko dugu bihotz-larria falta zaigunagatik, lortzen ez dugun guztiagatik, konpondu ezin ditugun kontraesanengatik eta sustrai-sustraian dugun mugatu izateagatik.

Munduan gaizki doan guztia konpondu nahi dugu, edo gerturago ditugun arazoak ebatzi; dena burutu nahi dugu, eta ahaztu egiten dugu egun bakoitzak baduela bere afana, eta norberaren bizitzak, hain motza izanik, gutxirako ematen duela.

Geure indar guztiaz hartzen dugu geure bizitza eskuetan, pentsatuz dena dezakegula. Geurez nahiko garela uste izatera iristen gara. Hainbesteko afanak, borrokak eta pretentsioak bizirik sentiarazten gaitu, baina denbora aurrera doan

heinean geure mugak errealitate bazter ezin gisa sentitzera gatoz.

Bizitza hain laburra eta txikia baldin bada, badu zentzurik bizitza hori besteen alde emateak, besteekin sufritzeak? Egin dezakeguna hain gutxi baldin bada, balio du ezertarako pertsonen sufrimenduak guri min emateak? Badu zentzurik mundua hobetzeko hainbeste afanek, jakin dakigularik ezer gutxi konpon daitekeela?

Hutsean maite gaituen Haren eskuetan geure afanak jarri al bagenitu, atsedean hartu ahalko genuke geure pretentsio handietatik. Jakin ahalko genuke “itxaropena zera dela: egiten dugunak zentzua duen segurantza, emaitzez kezkatzen ibili gabe”.

Bizitza benetan inportante den hartan zentratzen ez badugu, azkenean min ematen digu denak. Jarrantu egin behar da, ahal duguna eta dagokiguna egin, jakinik ez dagoela ezer gure esku. Jainkoak digun maitasun neurtu ezinak liberatu egiten gaitu geure pretentsioen larritasun eta larri-minetatik.

Ebanjelioko pasartea: Lk 12,16-21

Gero, Jesusek parabola hau kontatu zien: «Gizon aberats bati lurrak uzta handia eman zion. Eta honela hasi zen berekiko pentsatzen: “Zer egin, ez baitut uzta non jasorik?” Eta beretzat esan zuen: “Badakit zer egin: mandio zaharrak bota eta handiagoak egingo ditut eta hauetan jasoko neure garia eta gainerakoak. Gero, esango diot neure buruari: Ea, mutil, baduk

hor gordeta urteetarako ondasunik aski; hartu atsedean, jan, edan eta bizi hadi lasai”. Baina Jainkoak esan zion: “Burugabea halakoa! Gaur gauean bertan hil behar duzu. Norentzat izango da pilatu duzuna?”» Eta honela amaitu zuen: «Horra zer gertatzen zaion, Jainkoarentzat aberats izan beharrean, beretzat ondasunak pilatzen dituenari».

Frantziskotar espiritualtasuna

"Kontura zaitez, gizaki hori, zeinen goren jarri zaituen Jainko Jaunak: bere Seme maitearen irudira egin eta eratu baitzintuen gorputzez, eta bere antzera espirituz ... " (Ahol 5,1). Frantziskok gure handitasuna gogorarazten digu. Seme maitearen irudira eta antzera egin eta eratu gaitu, maite bezala. Geure buruari eta besteei horrela begiratzeko jakingo bagenu, geure bizitzaren misterioa gehiago eta hobeto kontenplatu ikasiko bagenu, seguru aski bake gehiagorekin biziko ginatke, egia gehiagorekin, emanagoak, konfiantza eta itxaropen gehiagorekin. Ez genuke izango geure neurritz gaineko (131. salmoa) pretentsioetan nahastu beharrik, eta ez gintuzke larri minak azpian hartuko ez garenagatik edo lortzen ez dugunagatik.

Geure egiazko misterioaz jabetzen ez garenean, irrika ergelen esku gelditzen gara, eta beroriek gero eta gehiago urruntzen gaituzte sortu gintuen hitz hartatik. Egiazko handitasuna gozatu beharrean, larritu egiten gara handitasun kaskarregatik. Frantziskok Jesus Kristorenganantz zuzentzen ditu gure desirak: Jesus Kristoren gurutzean (maitasunean) esku hartu, hura emana bizitu zen hartara emana bizi ... emaitzak kontrolatu gabe, baina jakinez baduela zentzua, hor ematen diogulako tokia geure benetako handitasunari.

Otoitza

Irakatsiezadazu, Jauna, egunean eguneko dohaina bizitzen,
zure eguneroko plana,
beste planik gabe.
Lilura ahal nadila, Aita, egunez egun
zure maitasunaz,
izan dadila niretzat berri
lagun hurkoaren aurpegia.
Emadazu, Aita, bihotz
otzana eguneroko sufrimenduaren bidez,
sendoa eguneroko borrokaren bidez,

maitetsua eguneroko otoitzarekin batera.
Jakin dezadala, Aita, Zugan konfiantza jartzen,
biharkoa zure eskuetan
kezka eta presarik gabe utziz.
Dasta dezadala egunez egun zure bakea,
egunero Zugandik hartuz:
osasuna nahiz gaixotasuna,
arrakasta nahiz porrota,
aurrera egitea nahiz atzera egitea.
Irakatsiezadazu, Jauna, egunean eguneko dohaina bizitzen, Amen.

Gutuneko azken hitzak

"Espero dezakeguna ez da geure pretentsioak lortzea, beroriek ahalbidetzeko baldintzak sortzea baizik."

2012ko iraileko eguneroko ebanjelioa

Egunero Ebanjelioa irakurri nahi duten lagunek, egun bakoitzari dagozkion irakurgaien arabera, hemen dauzkate iraileko erreferentzia guztiak:

1 Mt 25,14-15.19-21	7 Lk 5,33-39	13 Lk 6,27-38	19 Lk 7,31-35	25 Lk 8,19-21
2 Mk 7,1-8.14-15.21-23	8 Mt 1,18-23	14 Jn 3,13-17	20 Lk 7,36-50	26 Lk 9,1-6
3 Lk 4,16-30	9 Mk 7,31-37	15 Jn 19,25-27	21 Mt 9,9-13	27 Lk 9,7-9
4 Lk 4,31-37	10 Lk 6,6-11	16 Mk 8,27-35	22 Lk 8,4-15	28 Lk 9,18-22
5 Lk 4,38-44	11 Lk 6,12-19	17 Lk 7,1-10	23 Mk 9,30-37	29 Jn 1,47-51
6 Lk 5,1-11	12 Lk 6,20-26	18 Lk 7,11-17	24 Lk 8,16-18	30 Mk 9,38-43.45.47-48

Geure web gunea bisitatu

www.asissarea.org

Asis Sarea

646 21 48 96

Asisko Gutunaz, bakarka nahiz taldean lan egiteko iradokizunak

Asisko gutuna

2012ko abuztua. 2. printzipioa: eguneroko bizitza.

barnerantz: apaltasuna

46. zenbakia

Hil honetan, beste behin, Asis sareko bigarren printzipiora gatoz: Eguneroko bizitza barnerantz: apaltasuna. Geure pretentsioei begira egiten zaigu printzipio hau lantzeko proposamena. Barren barrendik landuko dugu gai hau, geure askonahi horiek nondik sortzen diren aurkitzen saiatuz.

Gure pretentsioak

Gaia lantzen hasteko, jar gaitezen bizitzan eragiten diguten pretentsioei begira.

Zeintzuk dira zure helburuak? Aldatuz joan dira zure bizitzan?

Ez da txarra bizitzan desirak, ilusioak eta pretentsioak izatea. Ahalegin guztiak eginda ere betetzen edo asetzen ez direnean dator arazoa. Nola erreakzionatu duzu, ezin izan dituzunean bete? Larri-mina etorri zaizu eta dena bertan behera uztea erabaki duzu? Edo bestela, zeure mugak aitortu eta laguntza eskatu duzu?

Besteei laguntza eskatzeko gauza izatea da lehenengo pausoa kontuan hartu ahal izateko, ezin dugula geure burua aldatu edo nahi genukeen guztia egin. Horrek eramango gaitu geure burua hain nahikotzat ez ikustera eta besteen beharrea gehiago sentitzera.

Saiatu zara irrika eta joran horiek Jainkoaren eskuetan jartzen?

Hil honetan zehar geure pretentsiorik ezkutuenak agerian jartzen saiatuko gara, eta Jainkoaren eskuetan jarriko ditugu bil eta birkoka ditzan, eta behar dugun argia eta bakea eman diezagun, horrela geure burua mugatasunaren larriminetik liberatzeko eta pretentsioak apaltasunez eta konfiantzaz bizitzeko.

“Norentzat izango da pilatu duzuna?”

Lukasen ebanjelioko parabolak geure errealitatearen aurrean jartzen gaitu, pilatzera eta edukitzearen edukitzez inportanteagoa sentitzera garamatzan mundu honetan.

“Gizon aberats bati ...”. Zertan gara aberats, zeintzuk dira gure aberastasunak? Zein motatakoak? Zertan dauzkat inbertituak aberastan horiek? Beroriek pilatzen ari gara ala besteen alde erabiltzen?

Parabolako gizonak uste du, urte asko dituela bizitzeko eta pilatu duenarekin har dezakeela atsedean eta gehiago lanik egin gabe bizi. Gizon zuhurra da eta ondo jokatu du giza adimenaren arabera, baina ergela eta burugabea da Jainkoarentzat, zeren eta “gau horretan bertan” hilko

baita eta beretzat pilatu duena besteek gozatuko dute.

Egin diezaiozun funtsezko galdera geure buruari. Zer da inportantea: betirako ondasuna ala mundu honetakoa? Denok erantzungo dugu betikoaren alde, zeren eta mundu honetakoa zimeldu egiten baita. Orduan, zergatik bizi gara mundu honetan pilatzen dugunak bakarrik balio balu bezala?

Egizu otoitz testuaren bidez eta entzun Jainkoak esaten dizkizun hitzak, hain zuzen parabolan gizon aberatsari zuzentzen dizkionak berberak.

Egin otoitz konfiantza Jainkoarengan jarriz, ez aldi honetakoa eta iragankorra den hartan.

Frantziskotar espiritualitatea

Frantzisko doneak bere bizitzan pertsonaren handitasuna aurkitu zuen, Jainkoak bere irudi eta antzera sorturiko izaki batena.

Esan itzazu behin eta berriro Frantzisko donearen hitzak: “Bere Seme maitearen irudira egin eta eratu zintuen ... ” Zer sentitzen duzu? Zerbait ezberdinak egiten du dar-dar zure bihotzean hitz horiek entzutean? Eta besteengana, anai-arrebengana, zabaltzen badituzu? Saia zaitez une batean otoitz egiten Jainkoari eskatuz, alda diezazula zeure buruarekiko eta bestekiko begirada. Deskubrituko duzu, libratuz zoazela zeure pretentsioak ez lortzeagatik zenuen larriminetik eta pretentsio horiek gero eta zikoitzagoak eta hutsalagoak irudituko zaizkizula.

Eta zeure buruari gero eta gutxiago begiratu, zeure besteekiko begirada aldatzean, bihotzeko bakea eskuratuz joango zara, lehenago sekula sentitu gabeko bakea.

“Irakatsiezadazu egunean eguneko dohaina bizitzen”

Egizu otoitz testuaz eta eskatu Jaunari, irakats diezazula eguneroko dohain oparitu horretara gehiago irekia bizitzen.